

Jag har äntligen¹ läst

UFO.s – Operation Trojan Horse

Av John A Keel (1970)

Pia Hellertz – 26 februari 2011

Vilka underbart otroliga böcker det finns! John Keels bok har verkligen skakat om min världsbild ytterligare. När jag tror att ”nu vet jag ungefär hur allt ligger till” så kommer en ny omskakande bok i min hand.

John A. Keel (1930-2009) var journalist, parapsykolog och ufolog. Enligt Wikipedia var han en av de mest lästa författarna inom ufologin. Hans och professor Jacques F. Vallées teorier kom att benämnas *den nya ufologin* på 1970-talet.² Innan Keel började sina UFO-studier 1966 var han ateist och ”fostrad i den hårda skolan för objektiva journalister” (s. 306). Han var skeptisk men hoppades samtidigt att han skulle kunna bekräfta ”entusiasternas spekulationer om utomjordiska besökare” (s. 306). Han berättar i slutet av boken att hans skepticism smält bort och att han gått ”från vetenskap till filosofin” i sitt sökande efter den svårfångade och gäckande sanningen. Jag förstår att han menar den klassiska naturvetenskapen, för han är synnerligen vetenskaplig i sitt förhållningssätt till sanningssökandet, även om han konstaterar att ”*Jag är inte en vetenskapsman, teolog eller filosof. Jag är bara en reporter. Min uppgift är att ställa frågor, inte att besvara dem*” (s.307). Han använder sig av liknelsen med de blinda männen och elefanten, där varje man kände på en del av elefanten och påstod sig veta hela sanningen om elefanten.

Keel tar information på allvar

Den första iakttagelsen jag gör är att John Keel, istället för att förlöjliga eller förhålla sig skeptisk till vittnens och kontaktpersoners berättelser om UFO och kontakter med ”utomjordingar”, har lyssnat mycket seriöst och tagit dem på allvar. Han har utgått från att de berättat sanningen, *sin* sanning, utan att själv utgå och bedöma utifrån sin egen sanning.

Han prenumererade på tidningsartiklar och rapporter och läste dem i tusentals (”mer än 10.000”, s.18) och han läste den litteratur som fanns i ämnet. Hans referenslista är på fyra sidor. (Den första i raden är Edwin Abbots enormt intressanta bok ”*Flatland*” som jag läser just nu”.) Keel har forskat i arkiv och pratat med experter och gjort tusentals intervjuer med vittnen och kontaktpersoner. År 1966 blev han utredare av UFO.s och paranormala fenomen och studerade då bland annat 2000 böcker som handlade om fenomenet. Kort sagt har han ett mycket omfattande empiriskt underlag för sin redovisning och sina analyser.

Jag har ibland, när jag läst böcker och artiklar om UFO, känt mig lite trött och mätt på alla dessa detaljerade berättelser om *när* och *hur* och *var* och *av vem* UFO sågs, vanligtvis med inga eller ytliga analyser. Därför blev det en lättnad när Keel lät sina lika detaljerade berättelser följas av olika typer av analyser och teoretiska modeller. Istället för att fastna på detaljnivån höjer han sig över den empiriska massan och börjar se tendenser och mönster. En iakttagelse han gör ganska tidigt i sin forskning när han kvantifierar fenomenen, är att dessa i

¹ Jag tycker det ibland är svårt att läsa dessa engelska fackböcker eftersom fackspråket kan vara lätt att missförstå. Jag vill därför reservera mig för feltolkningar och missförstånd.

² Enligt UFO-experten Håkan Blomqvists blogg, den 29 juni 2010. Håkan skriver i sin blogg: ”*så du får inte vara mörkrädd om du skall ge dig in i Keels magiska värld*”. Han berättar också att Keel skrivit en dedikation i hans exemplar av *Operation Trojan Horse*, ”*For my good friend Håkan Blomqvist – The secret to the UFOs is on page 321*”. Boken har 320 sidor ☺

mycket stor utsträckning visar sig under senare delen av veckan, på onsdagar till lördagar, medan de är sällsynta i början på veckan. Han har inget försök till förklaring på detta, men konstaterar att tendensen är mycket tydlig över hela världen. Han konstaterar också att *"psykiska och ockulta fenomen verkar följa samma cykler som UFO-fenomenen"* (s.304). Ett annat mönster han ser är att den 24 i månaden under april, juni, september, november och december verkar *"producera exceptionell aktivitet år efter år"* (s. 304).

Han konstaterar också att det verkar finnas lika många former på UFO som det finns vittnen. Dessutom ändrar fenomenen form medan vittnen betraktar dem. Alltså, menar han, verkar det inte finnas någon fast form, utan han menar sig ha fått den mycket starka uppfattningen att de verkar vara *"levande"*, att *"some UFO.s indeed, be living creatures"* (s.143).

Den parapsykologiska hypotesen

Han kommer också mycket tidigt in på det han kallar den *parapsykologiska hypotesen*. Han menar *"att en accepterbar teori måste erbjuda en förklaring av all tillgänglig data"* (s.40) och det menar han att den parapsykologiska hypotesen gör. Kort innebär den att de iaktagna fenomenen inte är av fysisk, materiell karaktär. De är inte heller *extraterrestials* utan, som han säger, *ultraterrestials*, d.v.s. de tillhör planeten jorden på något sätt. Även om vissa fenomen är så påtagliga att vittnena upplever dem som fysiska objekt och "ufonauterna" som faktiskt levande människor av någon form, så påminner fenomenen om de berättelser som människor förr berättade om tomtar, änglar, vampyrer och demoner. Han hänför UFO-fenomenet till samma område och bygger på teorin om att allt skapat är energier och påverkas av elektromagnetism.³

Keel menar att en icke-mänsklig intelligent källa ("source") har initierat och påverkat de händelser som beskrivs och det över en mycket lång tidsperiod. Han menar att syftet verkar vara att medvetet påverka vissa föreställningar och uppfattningar hos människorna. Keel själv tar inte ställning utan han diskuterar och analyserar alla möjliga och omöjliga teorier om fenomenen, men han väcker verkligen nya perspektiv. Bland annat konstaterar han att människan inte är den slutgiltiga, den perfekta slutprodukten på evolutionen, *"hon är bara början"* (s. 188).

Om och om igen konstaterar Keel att vi människor inte har förmåga att se och höra allt och han hänvisar till det elektromagnetiska spektrumet, som visar att vi bara ser en väldigt liten del av "verkligheten". Strax utanför det synliga färgspektrat ligger exempelvis ultraviolett ljus som enligt Keel är *"enormt viktigt för UFO-fenomenen"* (s.55). På tre sidor beskriver han ljusets mysterier. *"Vi är omringad av energi som vi inte kan se. Det är möjligt att några av dessa energier formar objekt, väsen och även andra världar som vi inte kan se. Men bara för att vi inte kan se, höra, känna eller smaka dem betyder det inte att de inte är där"*, skriver han (s.57).⁴ Han reflekterar också över om ockultister och religionister, alkemister och trollkarlar hade kunskaper och förmågor att använda sig av dessa energier.

Elementalerna

Till de fenomen han beskriver, diskuterar och analyserar är, förutom de traditionella "tefaten" och "ufonauterna", d.v.s. besökarna, även *"elementalerna"*, exempelvis "Men in black"⁵ (jordmänniskoliknande varelser som kommer i Cadillacs, har solglasögon, orientaliskt utseende och svarta kläder och informerar eller hotar dem de besöker), irländska leprekoner,

³ Jag är samhällsvetare och inte naturvetare och är inte skolad i fysisk begreppsapparat, så jag kanske uppfattar Keels text fel.

⁴ Jag önskar att John Keel hade haft möjlighet att studera Martinus analyser om energier.

⁵ Dessa väsen verkar inte bara vara en produkt av Hollywood, utan Hollywood verkar vara inspirerad av kontaktpersoners berättelser om möten med MIB.

Mothman (det stora bevingade väsendet, som John Keel skrivit en bok om, ”*The Mothman prophecies*”), älvor, humanoider med superkrafter, märkliga djur med mera.

Förändring av tid

Keel tar upp de upplevelser vittnen beskrivit om förändring av tid. Ibland har vittnena upplevt att de gjort och upplevt väldigt mycket, det borde ha gått timmar, och när de återvänt har ingen tid eller väldigt kort tid förlöpt. Andra vittnen upplever minnesförluster. De har varit bort timmar och ibland dagar, utan att veta var de varit eller vad de gjort. Keel talar om ”*energier bortom den kosmiska strålningen*” och vilka konsekvenser det får för upplevelsen att få kontakt med dessa höga frekvenser.

Om och om igen konstaterar han att det som sker verkar vara kontrollerat av en högre intelligens, eftersom det följer intelligenta mönster. På ett ställe säger han: ”*’Källan’ måste ha formen av intelligent energi som agerar på den allra högsta möjliga nivån i frekvensspektrumet*” (s.191). Eftersom dessa energier inte är begränsade av det tredimensionella rummet så kan denna energi både skapa och förstöra materia genom att manipulera de lägre energierna. Den är tidlös eftersom den existerar ”*bortom alla tidsfält*”. Keel avslutar ett kapitel med att säga utifrån min fria översättning: ”*Människan har alltid varit medveten om denna intelligenta energi eller kraft. Hon har alltid dyrkat den.*” (s. 193).

Historia

Keel gör en genomgång av den historiska utvecklingen av fenomenen, från bibliska berättelser, via grekiska gudasagor, fram till modern tid. Han nämner exempelvis Moses samtal med den brinnande busken när han fick de tio budorden.

Keel berättar om spiritualismens framväxt under slutet av 1800- och början av 1900-talet och dess betydelse för utvecklingen av våra synsätt på den icke-materiella världen. Han berättar att många ledande författare och forskare var aktiva spiritualister, exempelvis Thomas Edison⁶ och Sir Arthur Conan Doyle, skaparen av Sherlock Holmes.

Keel menar att ”*fragment av sanningen*” förmedlas på många olika sätt, via medier, både trans⁷- och vanliga medier, via automatiskt skrivande, via kontaktpersoners möten, via Ouija board⁸ och liknande. Men vi får ingen helhetsbild, bara en förvirrande massa data. Han menar också att en del uppgifter har som syfte att förvirra, att skapa oklarheter och osäkerhet. Som ett exempel tar han *profetior*. Många människor genom århundradena har fått uppgiften från någon eller något att berätta ”sanningen”. De utnämner sig själva till profeter, eftersom de ofta till och med blivit uppmanade till det. Keel berättar bland annat om Joseph Smiths upplevelser när han fick motta *Mormons bok* och många liknande berättelser. Personligen börjar jag förstå att många s.k. sektledare kan ha varit offer för liknande ”falska profeter”, väsen som varit i kontakt med dem och fått dem att tro att de var utvalda.

Det tragiska är att väldigt många av dessa självutnämnda profeter, enligt Keel, går ett sorgligt öde till mötes. De verkar ha blivit lurande eller övergivna av de ”ufonauter” som de förlitat sig så starkt på. Många ”profeter” kunde med precision förutsäga saker, vilket stärkte deras tillförlitlighet både hos ”profeten” själv och hans anhängare. Så när de förutsade en stor händelse, som sen inte uppfylldes, så blev de dels till åtlöje av allmänheten och dels knäcktes deras självtillit. Keel nämner flera vid namn och berättar deras historier. Några tog sitt liv.

⁶ Det var framförallt Edisons föräldrar som var aktiva spiritualister.

⁷ Ett transmedium är ett medium som lämnar sin kropp så att en ande kan ta kroppen i besittning, som exempelvis Ambres och Seth. En ständigt återkommande ande som Keel nämner är Ashtar, <http://www.ashtarcommandcrew.net/>, <http://www.angeladvice.se/ashtar.htm>

⁸ I vardagstal kallat ”Anden i glaset” när man får ett glas att stava sig fram till svar på ett bord med bokstäver.

Kändisarna bland kontaktpersoner

John Keel berättar om och analyserar s.k. ”kändisar” som genom åren dykt upp inom ufologin, exempelvis *Howard Menger* och *Georg Adamski*. Han menar att dessa kontaktpersoner faktiskt upplevt det de säger sig ha upplevt, men att de, som så många andra kontaktpersoner, fallit i fällan, d.v.s. de har trott på de ”falska profeterna” från ”andra världar”. De har lurats att tro att de är utvalda och att de skulle förmedla Sanningen om extraterrestialer, om kosmologin och om meningen med tillvaron. Att Keel tar dem på allvar på det sätt han gör och sätter in dem i sitt ”paranormala” sammanhang känns befriande. Jag har alltid känt mig obekvämt med de förlöjligande beskrivningar som förekommer eftersom jag inte tror att människor vanligtvis medvetet ljugar alltför omfattande, ens för att få uppmärksamhet, även om det finns undantag exempelvis bland kriminella. De flesta har upplevt något, men har många gånger svårt att berätta och förklara, så det låter logiskt och vettigt, utan kan låta konstigt. Många människor har märkliga upplevelser, men utifrån Keels analyser så är det möjligt att tolka och förstå dem utan att förlöjliga. Att omvärlden hånar och förlöjligar och förhåller sig ”skeptiskt”, vilket är en extrem skepticism, gör att många seriösa intresserade forskare inte vågar ge sig i kast med att verkligen forska på fenomenen eller att många vittnen inte vågar berätta, menar Keel. Han konstaterade under sin forskningsperiod att sanningen om dessa fenomen är som ett isberg. De berättelser som kommer fram är endast toppen på detta isberg.

Skrämmande perspektiv

Däremot upplever jag att konsekvenserna av hans analyser kan vara något skrämmande och jag håller med Håkan Blomqvist (se fotnot nr 2). Jag tänker bland annat på Stephan Hawkings varning för att aktivt ta kontakt med utomjordingar eftersom de kan vara fientliga. John Keel säger att *”att syssla med UFO:s kan vara lika farligt som att syssla med svart magi. Fenomenets offer är lättlurade, neurotiska och omogna. Paranoid schizofreni, ’demonia’⁹, och till och med självmord kan bli resultatet – och har varit konsekvensen i många fall. Ett litet intresse i UFO:s kan utveckla sig till en destruktiv besatthet.”* (s. 220) och därför ber han föräldrar att se till att unga människor inte håller på med detta.¹⁰ Inte heller lärare eller andra vuxna ska inspirera barn och unga att syssla med fenomenen, menar John Keel.

Han avslutar ett kapitel med orden: *”Den öppna kommunikationen med fenomenet är ingenting som kommer att ske i vår framtid. Den är här. Den pågår just nu.”* (s.272)¹¹

Han berättar i slutkapitlet om sina egna kontakter med ”fenomenet” och börjar näst sista kapitlet med orden: *”Inom ett år efter det att jag påbörjat mitt heltidsarbete med att undersöka UFO-fenomenet år 1966, ’the phenomenon had zeroed in on me...’* precis på samma sätt som det gjort med många andra undersökare (s.271). Hans telefon började *”löpa amok”*, mystiska främlingar ringde dag och natt för att förmedla bisarra meddelanden *”from the space people”*. Han fördes in i en demonologisk drömvärld, han hade möten med Men in black i svarta Cadillacer och när han försökte jaga dem försvann de plötsligt och oförklarligt. Han såg många *”luftburna objekt”*. De verkade veta vart han skulle och vart han varit. Han testade dem. Exempelvis kunde han slumpmässigt välja att ta in på ett motell någonstans för att upptäcka att någon redan hade checkat in i hans namn. Han var plågad av omöjliga sammanträffanden och även hans vänner blev utsatta för märkliga och otrevliga händelser.

⁹ Vad det nu är...

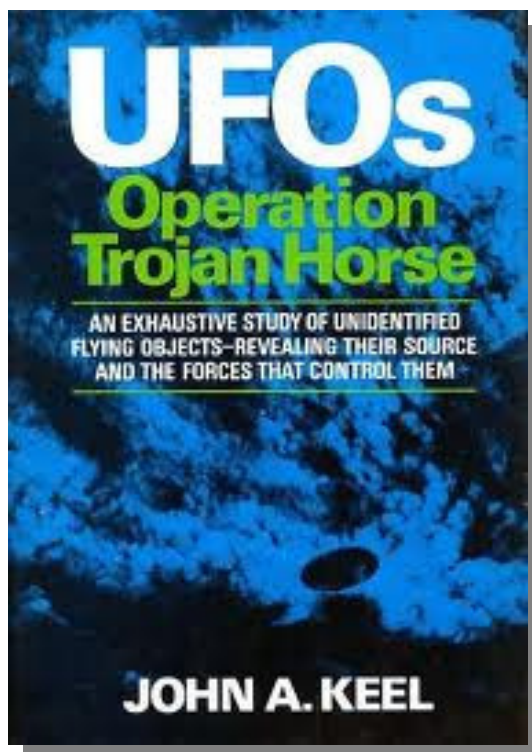
¹⁰ Många varnar också för användningen av Oijabordet och andra psykiska fenomen, exempelvis försök till kontakter med andevärlden (vilket bland annat det svenska mediet Terry Evans varnar för), eftersom man då kan få oönskade kontakter, som sen kan skapa en skrämmande vardag. Det krävs kunskaper och förmågor för att kunna hantera dessa fenomen, enligt medier.

¹¹ Keel nämner inte sådesformationerna någonstans, men jag tänker naturligtvis på dem under läsningen.

Keel hade många kontakter med s.k. *tysta kontaktpersoner*, människor som upplevt bisarra saker, men som aldrig berättat om dem för någon. Genom sina egna upplevelser fick han deras förtroende och de vågade berätta.¹² Så när ett UFO landade på någons gård någonstans så kunde denna "tysta kontaktperson" ringa upp Keel och Keel kunde ha telefonkontakt med "the entity", d.v.s. besökaren "ibland flera timmar". Han konstaterar i boken att det så här i efterhand kan låta helt knäppt, "men det hände". Han har massor med anteckningar, inspelade band och annat material som bevisar hans påståenden (s.274).¹³

Avslutningsvis konstaterar Keel att

"... vår lilla planet verkar uppleva en genomträngning av krafter eller väsen från ett annat rum-tid-kontinuum. Kanske försöker de leda oss in i en ny mörk tidsålder med rädsla och vidskepelse. Eller kanske guidar de oss uppåt mot ett oväntat öde. ..." (s.307).

¹² Jag tänker här också på Gösta Karlsson, "Pollenkungen", som Clas Svahn fick intervjuas cirka 30 år efter det att Gösta haft sitt möte i gläntan (se Clas mycket intressanta bok "Mötet i gläntan" (1995).

Jag tänker också på Uri Gellers upplevelser. Han menade sig ju stå i kontakt med något eller någon enligt Andrija Puharich som skrev boken "Mysteriet Uri Geller" (1974)

¹³ Undrar vem som fått överta dem?